

nende Tilfælde — jeg erindrer dog i dette Øjeblik ikke noget Eksempel derpaa. Jeg mener altsaa, at der ikke er Grund til at undtage disse Væsener fra at komme ind under den fælles Bygningsledelse. Skulde jeg slutte fra den Stilling, Telegrafvæsenet indtager til den store Bygningsopgave, der i dette Øjeblik foreligger for Telegrafvæsenet her i København, vilde jeg med fuld Tillid slutte mig til Telegrafvæsenet, idet jeg meget vilde beklage, om dette Spørgsmaal ikke skulde blive løst saaledes, som det er foreslaaet af den ærede Minister. Men det ligger ikke for i Øjeblikket, og jeg nævner det kun i Forbigaaende.

Efter hvad jeg har sagt, vil det være klart, at ligesom jeg er enig med Tendensen i Ministerens Forslag, mener jeg, at det bør, om det er muligt for os under de fortsatte Overvejelser, være Genstand for nogen Udvidelse. Jeg har allerede nævnt det efter min Mening hensigtsmæssige i, at selve den paatænkte Autoritet var udrustet med nogle flere faste Embedsmænd. Men derpaa lægger jeg endda ikke den største Vægt, thi jeg erkender, at dette kan opnaas ved Midler paa Finansloven. Det, jeg tillægger den afgørende Vægt, er, at vore Bygningsautoriteter kunne være udrustede med en Art Medhjælp af selvstændige praktiske Mænd for det enkelte Tilfældes Skyld, Mænd, som ud fra et selvstændigt Standpunkt ere udrustede med Respekt for Statskassen og med praktisk Indsigt, og Mænd, der ved Ministerens Paalæg kunne blive tagne paa Raad med af Bygningsautoriteterne under Forberedelsen af dels større, dels mindre Byggeforetager. Thi det, vi lide under her paa Rigsdagen, naar de forskellige Forslag om Byggeforetager blive forelagte, er, at de i mange Tilfælde ere foregrebne, Sagen er paa en Maade afgjort, inden den kommer til at foreligge for os. Det efter min Opfattelse mest betegnende Tilfælde i den Retning er Anlæget af det ny Rigshospital paa Blegdamsfælleden. Her stode vi i den Rigsdagssamling, da Sagen kom til Behandling, ganske vist noget under Tryk af Systemskiftet. Jeg mener, at dette Tings ærede Flertal den Gang tillagde Hensynet til, at der ikke maatte gøres Indvendinger mod noget af de af det daværende Ministerium eller dets enkelte Medlemmer forelagte Lovforslag, alt for stor Vægt, og at vi derfor kom til Anlæget af dette Hospital uden at have kritiseret eller reduceret Forslaget tilstrækkeligt. Folketinget arbejdede den Gang under det nævnte Tryk, men tillige under Tryk af, at Tilstan-

den paa det gamle Hospital efterhaanden var bleven saadan, at vi maatte gaa til Opførelsen af et nyt, og denne Omstændighed paavirkede os — den paavirkede mig og sikkert ogsaa flere — i en saadan Grad, at vi fandt os i at gaa med til denne Bygningsforanstaltning trods dens overdrevne Kostbarhed og trods det, at der heller ikke her var taget tilstrækkeligt praktiske Hensyn i alle Henseender. Om et Øjeblik kommer der imidlertid til at foreligge et Lovforslag til Forhandling, hvor noget lignende gælder, og jeg faar maaske da yderligere Lejlighed til at omtale denne Sag. Heller ikke det kunne vi undgaa at komme til at behandle under Indtrykket af, at Sagen egentlig ikke taaler Opsættelse. Det er saadanne Forhold, vi skulde være rustede imod, og det mener jeg vi kunne blive ved det foreliggende Forslag, naar det modtager nogen Udvidelse i de af mig antydede Retninger.

Jeg lægger ganske særlig Vægt paa, at foruden de tekniske Autoriteter tillige saadanne Mænd, der forstaa, hvad den praktiske Anvendelse af de paagældende Foretagender vil sige, blive tagne paa Raad. Vi kunne, naar Talen er herom, endog gaa til smaa Spørgsmaal. Jeg har haft Lejlighed til ved Opførelsen af Boliger og Bygninger for Skovvæsenet at se, hvor upraktisk man ved mange Lejligheder er gaaet frem. Hvis det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen) havde været til Stede i dette Øjeblik, vilde han have kunnet give os en Skildring af et Byggeforetagende i Odsherred for nogle Aar tilbage, hvor man ved Bygningen af en Skovfogedbolig gik frem paa en Maade, som var saa forkert som vel muligt, og af den Art Tilfælde har der sikkert i Tidens Løb foreligget mange. Men dette kunde undgaaes, naar man gjorde Forslaget til Genstand for en saadan Udvidelse som den, jeg her har til-
ladt mig at antyde.

Af det, jeg her har bemærket, vil det ses, at jeg er en Tilhænger af den ærede Ministers Forslag, og en yderligere Udvikling af dette Forslag behøver ikke i nogen Maade at være en Hindring for dets Gennemførelse, tværtimod vilde den kunne betrygge denne.

Det ærede Medlem, der først havde Ordet, udtalte sig om de foreslaaede Lønningensbeløb. Dem skal jeg ikke berøre, idet det maa være vedkommende Udvalgs Opgave nærmere at overveje, hvorvidt de ere hensigtsmæssige eller ikke. Jeg skal kun til Slutning henvide til den sidste Bemærk-